

Bilag II.

Til Regering og Rigsdag.

I Anledning af det af Regeringen for Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Beskatning af Øl skal Bryggeriforeningen, som omfatter samtlige Landets Bajerskøl-Bryggerier paa to nær, tillade sig at fremføre følgende:

Den nuværende Ølskat udgør Kr. 6,47 pr. Hektoliter Øl, hvilket svarer til 53 pCt. af Øllets Værdi. Den i Forslaget indeholdte Skat: Kr. 10,25 pr. Hektoliter vil altsaa forøge Skatten med over 53 pCt. og medføre, at Øllet efter de nugældende Priser vilde blive beskattet med ca. 80 pCt. af det Salgsværdi.

Den foreslaaede Ølskat er saa stor, at Danmark faar den højeste Ølskat i Verden, naar bortses fra nogle ganske faa Lande, for hvis Vedkommende Ølproduktionen spiller en ganske ringe Rolle, eller hvor man ved høj Ølafgift har ønsket at beskytte den nationale Vinproduktion. Øllet vil i Danmark blive beskattet ca. 3 Gange saa højt som i Øllande som Bayern og andre tyske Stater, Østerrig og Storbritannien og 5 Gange saa højt som i Frankrig.

Selv naar den i det Rigsdagen foreliggende Forslag til Lov om Beskatning af Spiritus m. m. fastsatte Spiritusskat træder i Kraft, vil Alkohol i Øl være omtrent 4 Gange saa højt beskattet som Alkohol i Brændevin, og sammenligner man Ølskatten med Toldafgiften paa Vin og beslægtede udenlandske Drikke som Cognac og Whisky, stiller Forholdet sig endnu grellere. Medens der nemlig af Vin paa Fustager kun betales en Told af 25 Øre pr. Liter, er Ølskatten i Forslaget sat til 10 $\frac{1}{4}$ Øre pr. Liter — en Beskatning der, naar henses til den betydelige Forskel i de paagældende Drikkes Værdi, er uforholdsmæssig stor paa den nationale Virksomheds Produkt, Øllet.

Ovenstaaende Fakta og tørre Tal ville formentlig være tilstrækkelige til at vise, af hvilken vidtrækkende og alvorlig Betydning den foreslaaede Forhøjelse af Ølskatten vil blive for den danske Bryggeriindustri.

Naar der henvises til, at Bryggerierne kan lægge Skatteforhøjelsen paa Ølpri- serne, er dette for saa vidt rigtigt, som der ingen anden Udvej er for dem; men dette vil paa den anden Side ligesaa utvivlsomt medføre en betydelig Nedgang i Forbruget — en Nedgang, der langt vil overstige de 10 pCt., som der regnes med i Bemærkningerne til Lovforslaget. Vi behøve i saa Henseende kun at henise til, hvad der fandt Sted, da Ølskatten blev indført i 1891. At regne med en mindre Nedgang end de ca. 23 pCt., som Nedgangen da faktisk androg, vil være ganske urigtigt, særlig naar henses til de for Tiden herskende vanskelige økonomiske Forhold og til, at Befolkningens Købeevne yderligere vil blive svækket, naar den Række af Skattelove træde i Kraft, som for Tiden forligger til Behandling for Rigsdagen, og hvoraf Ølskatloven kun er et enkelt Led.

Nedgangen i Forbruget vil selvfølgelig i første Række ramme Bryggeriindustrien, idet Fortjenesten for Virksomhederne indenfor denne Industri ikke er proportional med Omsætningen, men væsentlig maa ligge paa den sidste Del af Salget, hvorfor Nedgangen i Omsætningen vil ramme dobbelt haardt. Men samtidig med at Skattens Forhøjelse saaledes i hvert Fald meget stærkt vil hemme denne enkelte nationale Virksomhed — en Virksomhed, som ikke blot direkte og indirekte beskæftiger mange Tusinder, men ogsaa er en stor Forbruger af danske Landbrugsartikler og en betydelig Kunde for Haandværk og Industri —, vil Nedgangen i Ølforbruget bevirke, at den paaregnede Indtægt for Statskassen ikke vil naas.